

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

er nødvendig for at holde omkostningerne nede, hvilket jo altid er nyttigt og i den kommende tid kan blive en bydende nødvendighed for dansk produktionsliv, hvis vi skal kunne konkurrere.

Det, jeg egentlig vil konkludere i, er, at denne lov, stort set som den er nu, har man fundet nødvendig igennem adskillige år — også i perioder, hvor den økonomiske udvikling var helt anderledes støt og sikker, end tilfældet er nu. Man har fundet den nødvendig under skiftende regeringer, også under den venstre-konservative regering. Havde det så ikke været mere i overensstemmelse med den samarbejdsånd, som alle påkalder for tiden, om man i den foreliggende situation havde sagt: vel, en lovgivning af denne art, som vi har ment var nødvendig igennem en årrække, kan vi naturligvis ikke afskaffe nu. At de ændringer, der er foreslået af de to partier, ikke er af omvæltende karakter, er for så vidt rigtigt; de ændrer ikke de store ting i loven og vil heller ikke medføre meget store forandringer ved lovens administration. Havde det så egentlig ikke været mere i samarbejds ånd, om man, i hvert fald i denne situation, havde sagt: den lov, vi selv anså for nødvendig, da vi havde ansvaret, mener vi også man bør beholde nu — og så havde fortsat bestræbelserne på at nå til enighed om at tage de varegrupper ud af den bundne liste, for hvis vedkommende det påviseligt kan godtgøres, at den begrænsede indførsel betyder en fordyrelse af varerne og en fordyrelse af omkostningerne til skade for dansk produktionsliv. Jeg synes, det havde været et standpunkt, som i højere grad havde svaret til, hvad situationen i dag kræver.

Jeg kan anbefale de af udvalget stillede og af ministeren tiltrådte ændringsforslag, men må med den begrundelse, jeg her har givet, anbefale, at man stemmer imod de af venstre og de konservative stillede underændringsforslag.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Løjre) kom til at sige, at vi alle sammen er enige om, at en sådan lov skal vi have. Jeg er nu ikke sikker på, at vi alle sammen er enige om det, for hvis vi var det, havde vi vel ikke haft liggende her foran os et ændringsforslag fra rets-

forbundet, et ændringsforslag, der reelt går ud på, at alt det væsentlige i loven skal afskaffes, og at der kun skal gælde en regel om, at der i den akutte situation kan træffes foranstaltninger til landets forsyning med olieprodukter og til rationering af forbruget af disse.

Jeg vil på foranledning heraf gøre opmærksom på, at vi er af den mening, som vi har opretholdt lige siden krigen begyndelse i 1939, at vi naturligvis er nødt til at have en lovgivning af denne art. Det er nødvendigt for samfundet, repræsenteret af staten, at kunne gribe ind med hensyn til import og eksport, med hensyn til landets forsyning med de nødvendige varer, som værn for landets valuta, om nødvendigt til regulering af produktionen herhjemme og af fordelingen af varerne, hvis der er vareknaphed. Vi anser det for en fejl, at man gennem en del revisioner har svækket vareforsyningsloven; men det kan da ikke på nogen måde få os til nu i en situation, da det viser sig, at der i allerhøjeste grad er akut brug for en sådan bemyndigelseslov, at gå med til enten at afskaffe den lov, vi har, eller yderligere forringe den. Vi kan derfor ikke stemme for, men vil stemme imod de underændringsforslag, nr. 4 og 5, der i betænkningen er stillet af mindretallet, såvel som mod det af det ærede medlem hr. Tholstrup uden for betænkningen stillede ændringsforslag.

I og for sig synes jeg slet ikke, at venstres og de konservatives underændringsforslag er så altomvæltende eller sensationelle, at de kan berettiggelse eller give grundlag for så lange og drabelige taler om snart sagt alt muligt mellem himmel og jord som dem, vi har hørt her; men vi befinder os naturligvis i en ganske særlig situation, og udsigten til, at der i en ikke så fjern fremtid kommer valg, betyder vel også, at man er nødt til at puste debatten om disse ændringsforslag mere op, end man ellers ville have gjort.

Nå, det kan jeg lade ligge, og det gælder også de fleste af de detaljer, der har været ført frem i debatten; jeg vil dog lige i anledning af, at det ærede medlem hr. Anker Lau rejste spørgsmålet om dollarpræmieringen særlig i forbindelse med biler og spurgte, hvad der bliver af disse penge, bemærke, at det ikke skal være nogen hem-